

Tožba, vložena 9. marca 2016 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija**(Zadeva C-142/16)**

(2016/C 165/14)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Hermes in E. Manhaeve, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je Zvezna republika Nemčija s tem, da pri izdaji dovoljenja za izgradnjo termoelektrarne na premog v Hamburg-Moorburgu ni pravilno in v celoti izvedla presoje vplivov na okolje, kršila obveznosti iz člena 6(3) in (4) Direktive Sveta 92/43/EGS⁽¹⁾ z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst;
- Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Mesto Hamburg je izdalo dovoljenje za termoelektrarno na premog Moorburg, na podlagi katerega je bilo dovoljeno pretočno hlajenje termoelektrarne z vodo iz reke Elbe. V presoji vplivov na okolje je bila izpostavljena nevarnost, da bi črpanje vode za hlajenje ubilo ribe, ki plavajo proti toku, kar bi znatno vplivalo na območja Natura 2000, katerih cilji ohranitve se nanašajo na te vrste. Nazadnje pa je bila s presojo vplivov vseeno zavrnjena možnost pomembnega vpliva na zaščitena območja, s tem da je bil objekt, namenjen temu, da bodo ribe lahko plavale proti toku, zgrajen med centralo in zadevnimi zaščitnimi območji, opredeljen kot ukrep za omejitev škode. V presoji vpliva na okolje prav tako ni bila opravljena preučitev možnih kumulativnih učinkov na določene obstoječe elektrarne, na katere se nanaša zahteva, ki ležijo po reki navzgor od Moorburga.

V skladu s členom 6(3), drugi stavek, Direktive 92/43/EGS, se lahko določen projekt na podlagi presoje njegovih vplivov na okolje potrdi le, če se lahko izključi, da bo škodoval celovitosti območij Natura 2000. Če tega ni mogoče izključiti, se lahko odobri le na podlagi strogih pogojev iz člena 6(4) Direktive.

Komisija meni, da je zadevna presoja vplivov na okolje nepravilna oziroma nepopolna iz dveh razlogov. Prvič, objekt, namenjen temu, da bodo ribe lahko plavale proti toku, je bil opredeljen kot ukrep za omejitev škode v okviru uporabe člena 6(3) Direktive, čeprav bi v skladu z merili, ki jih je Sodišče določilo v sodbi Briels (C-521/12⁽²⁾), pomenilo v najboljšem primeru izravnalni ukrep v smislu člena 6(4) Direktive. Drugič, v nasprotju s tem, kar določa člen 6(3) Direktive, s presojo niso bile preučene morebitne kumulativne posledice. Glede na to, da je mesto Hamburg posledično izključilo pomemben vpliv na zaščitena območja v smislu člena 6(3) Direktive, ni izpolnilo obveznosti iz člena 6(4) Direktive, kakršna je preučitev alternativnih rešitev iz nujnih razlogov prevladujočega javnega interesa.

⁽¹⁾ UL L 206, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2014:330